

25 ✓

חג הבכורים

יום הושע

גבעת חיים
הקיבוץ הפאחד

ד' סיון תשכ"ד
15 במאי 1964
מס' 18

מלוא הטנא

רב פאר

ח ק ל א ו ת

ט ר ק ט ו ר י מ

למרות שנאלצנו השנה לזרוע חלק נכבד משטחי הכוונה פעמיים, וזאת בגלל מזיקים בלתי אפויים וסיבות אחרות, הנביטה היתה מצוינת ומספר הצמחים בשטח משביע רצון. האדמה אף היא במצב טוב והרטיבות מספקת בכל פרופיל הקרקע.

אלא שכאן בא הטבע ופוגע בנו בצורה אחרת. כידוע שטחי בקרון משובשים בקוטאב. הימים הקרים האלה פוגעים בכוחנה שאינה גדלה בקצב הדרוש והרגיל העשבים לעומת זאת הרבה פחות מושפעים, גדלים ומכסים את פני השטח. הדברת העשבים ל"י קל-טורים מתבצעת בקצב איטי מחשש פגיעה בצמחי הכותנה הקטנים. רכות הנבטים וקומתם הנמוכה גם מונע כניסה מוגברת לעישוב בידיים.

מיד עם עלות הטמפרטורה יהיה עלינו להתגייס במלוא הכיכולת לעישוב שטחי הכותנה כדי לבצע עבודה גדולה זו במקסימום יעילות.

לפני שבוע נסתיים הקטיף בפרדסים בקרוב נביא סיכומים על העונה שחלפה.

במסע הגשמים ידענו עד כה רק גיוסים לקטיף. השנה בפעם הראשונה נזקק לעזרת הציבור לדילול תפוחים ונבצע אותו בגיוסים בשעות אחרי הצהריים, אחרי העבודה, כפי שהדבר נהוג זה שנים רבות בכל "משקי התפוחים".

אבי

בזמן האחרון רבו המקרים שחברים וילדים לוקחים טרקטורים מהמוסך מבלי להודיע על כך לאף אחד. רק השבוע נפל טרקטור לואדי מובלהו ולא מעטים המקרים של תקלות בנטיעות כאלה.

אם יש ברצוננו לשמור את הטרקטורים לעבודה ולא לטיולים, אנו חייבים להקפיד על סדרים.

להבא ינהגו לפי הנוהג להלן:

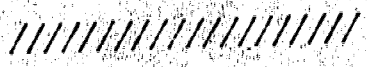
- א. כל הטרקטורים ימצאו גמר שעות העבודה במוסך.
- ב. אין להעמיד טרקטורים אחרי שעות העבודה בכל פינות המשק, כולל טרקטורים של הענפים.

ג. לא יוציאו טרקטורים לכל מטרה שהיא בלי ידיעתו של האחראי - דוד פלישון.

ד. טרקטורים לא ישמשו להסעת אנשים ולא לטיולים.

ה. סידור הטרקטורים מה- 8.45 - 9 קיים כל ערב מ- 8.45 - 9.

א ב י ת

ברכת ברוך הבא

לנתן ברך

עם שובו הביתה אחרי גיוס של למעלה מחצי שנה בטנגניקה.

מ ת י ק מ ר כ ז ת ה ח י נ ו ן

כמו בכל שנה בעונה זו, עומד עכשיו בראש דאגתנו ההערכות לקראת השנה הבאה, וזה בשני כיוונים: הכנה צוות המורים מחד, והדאגה לשיכון הכיתה באידיך.

בענין המורים תבוא רשימה נפרדת, כי הדברים עומדים עדיין בבירור. ברצוני למסור כאן על הצד הטכני, ואני מקווה שהדברים אולי קצת ישפיעו ויקלו על הסידור.

כל העברה, אפילו סידור קבוצת תינוקות, קשורה בהעברת כיחה י"ב משיכון הילדים לשיכון חברים. העברה זו תלויה כמובן בהעברת חברים משיכון זמני לשיכון טוב יותר, וכך הלאה, ומכאן חברים יבינו את הקשיים שאנו נחקלים בהם.

השבוע קיימתי ישיבה עם ועדת השיכון והיפשונו חדר אחרי חדר, והוחלט להתחיל את שורת ההעברות הפעם דוקא מלמטה, ז.א. להעביר מהצפון חברים להדרים פנויים בלי שרותים, אפילו אם אחרי כל ההעברות והסופיות יגיע לאותם חברים חדר טוב יותר. זאת האפשרות היחידה לעמוד בלוח הזמנים שאין לערער עליו - ב-1 בספטמבר חייבות כל הכיתות להיות בשיכון המסודר לקראת שנה הלימודים הבא.

השנה, כשהשארנו בגן כיחה שהיא בעצם כבר עכשיו כיחה ב', לא נוכל כמו בשנים עברו לפתוח כיחה ב' "באיחור מה", אלא שומה עלינו להתחיל את הלימודים במועדם בכל הכיתות. מזה משתמע כי כל הגורמים - הועדות השונות ומעל לכל החברים הנוגעים בדבר - יצטרכו להתחשב בילדים ואני מקווה שיעשו הכל בכדי לבצע את ההעברות, ואת העבודות הדרושות לכך, בזמן.

הקייטנה. השנה אנחנו נחקלים בקשיים רבים. מטנטורה נתקבלה תשובה שלילית - הם השנה בכלל אינם פותחים את המקום בו היתה הקייטנה אשתקד. בכפר ויתקין אפשר אמנם לקבל מקום, אבל בגלל חוסר הבטיחות במעבר על הכביש הסואן החלטנו לא ללכת לשם. אנו מטפלים בתכניות אחרות ונמסור עליהן בקרוב.

רות מ.

xxxxxxx

בימים אלה מתלכד בבית מחזור ח' (1960, המחזור הראשון של יד-חנה) אשר השתחרר מהצבא טיפין-טיפין - ראשוני הבנות עוד ביולי אשתקד, ואחרוני הקצינים רק עכשיו.

בהכתנו למחזור! שובכם לשלום והריטו תרומתכם לחיזוק המשק והחברה!

ע ל י ת ו ש י מ ו א נ ש י מ

התנאים האקלימיים של השנה הם אידיאליים לרובי יתושים. הם כבר מורגשים מאד וחודרים לבתים, ואם מהקולקס רק ידוע לנו שהוא מעביר את מחלת האבעבועות לעופות, וחוקרים האם אינו מעביר גם צרות לבני-אדם, הרי ההטרדה היא רבה וכדאי למנוע אותה, וזה אפשרי בשתי חזיתות.

הרשתות בבתים ובבתי הילדים והתינוקות הם בדרך כלל שלמות, אלא מאד תום תקופת הקדחת הן מותאמות לחסימת כניסת זבובים בלבד - ליתוש מספיק תריץ או חור ברובב של 3 מ"מ כדי לעבור ומעברים אלה הוא ימצא בשפע בין מסגרת הרשת ובין המש-קוף ובפתחי מי-גשם אשר על מסגרת החלון; ובכלל יש הרבה חלקי עץ שבלו. לכן יש לטחום ולתקן מה שדורש תיקון!

נחוץ, וזה מובן לכלם, להשמיד את קני הדגירה של היתוש. אבל לא די בזה שמחכים לפעולת הסניטר אשר יכול אולי להשתלט על מחנה המגורים. דרושה פעולה של כל מרכיבי הענפים - בעיקר בענפי החצר, בשטחי המספוא והמטע סביב המחנה ששם רק הם יכולים לטפל בקיני הדגירה. רק אנשי הענפים מכירים את השלוליות על יד הברזים, השיבריים, הבריכות למיניהם. בקיצור, כל מיס העומדים שבוע ימים, ויהא זאת שלולית בגודל של צלחת מרק או קופסת סרדינים - הם קיני דגירה ליתושים.

הטיפול הוא פשוט: כמה כפות סולר או נפט, מוטב מעורב עם 1/4 שמן שרוף, לפי גודל פני המים, מדי שבוע, בדייקנות.

זכריה ו.

יחד עם כיטה ועם מים וכל משפחות אריאלי-לבלי
אני אבליים על מותה של
סבתה לבייל

האחד במאי: "לחירות או לחרול?"

נעניתי ברצון להזמנה להביע השקפותי על אופי חג הפועלים כי המציאות מלמדנו שיום המועד הזה עומד לצלול לטהום הנשיה אם לא תתחדש ותתחזק בקרוב החודעה בהכרת ערכו הן בציבור והן בלב כל פרט ופרט.

עם כל העלבון הצורב שנגרם לי ולעוד חברים רבים ע"י בטול החג במחדלים ובאזלת-יד - כפי שהחבטא השנה בצורה כל בו-לסת במשקנו - אין בלבי תרעומת על מוסד או בעל תפקיד זה או אחר, כי ירידת הבטוי הרעיוני לשפל המדרגה לא היתה אפשרית לולא קדמה לזה שרשרת ארוכה של התפתחויות באותו הכיוון.

מזה עשרות בשנים, עוד בחקופה בין שני מלחמות העולם, לחמה הבורגנות הבין-לאומית נגד תנועת הפועלים ביתר שאת וביתר חריפות דוקא ביום חגה. אין ספק כי אויבי מעמד הפועלים הבינו אל נכון הן את חשיבות הסולידריות של מאות מיליונים עובדים והן את כוחם העצום של הרעיון, הרוח והנפש כחוט-השדרה של האדם במעשי חיים-יום.

אבל עלינו לדעת שדרכי המאבק הזה לבשו צורה ופשוטו צורה קל היה למפגינים באחד במאי להבין את שפת המכות שהונחת עליהם מידי המשטרה במדינות הסוטליטריות. אך לעומת זה הומצאה כבר לפני שנים רבות שיטה "עדינה" ומסוכנת הרבה יותר: טשטוש אופיו של החג על ידי כך שהשלטון הפקיע אותו מסמכות מעמד אחד מסוים והפך אותו לחג כללי לכל שכבות האוכלוסיה (בארצנו הלכה בדרך זו חברה-האשלב). באופן כזה האחד במאי היה מוכרח להתרוקן מכל תוכנו, כי לא יתכן כמובן שהתעשיין והסוחר ובעל-ההון ירגישו ויבטאו את אותם רחשי הלב כמעמד העובדים עצמו.

התפתחות זו אשר הסוציאלי-דמוקרטיה בכל העולם וגם בארצנו סייעה לה ברצון, גרמה לשנוי פני החג: פחות ופחות הושם הדגש על הפגנת הכח של הפועלים בתהלוכות המוניות ובהשמעת תביעותיהם בכרזות ובנאומים בראש חוצות; יותר ויותר פותח הבידור ה"עממי" ביום זה אשר היה צריך להיות רק חוספת לבטוי הרעיוני, עד שהראשון הפך לעיקר וזה האחרון לחפל... ואכן אויבינו השיגו את מבוקשם!

כבר מזה מספר שנים חננו עדים להרפית המתח הרעיוני ולהשתלטות הלכי רוח בעלי-בתים וזעיר-בורגניים גם בין קיבוצניקים "טובים".

אי לכך נעשה לפני שנתיים נסיון רציני במשקנו לחדש את תכנו של חג הפועלים ולהפיח בו רוח חדשה ולנצל אותו, אם (סוף בעמוד הבא)

xx x xx

1 במאי 1939, רק 4 חדשים עד פרוץ מלחמת העולם השנייה

ביאליסטוק - עיר תעשייה טכסטיל גדולה בפולין, בעלת פרו-
טוריון תוסס, יהודי ולא-יהודי, על כל גווניו המפלגתיים:
קומוניסטים, פ.פ.ס. (המפלגה הסוציאליסטית הפולנית), "בונד",
פועלי ציון שמאל וימין - מסורת ארוכה היתה לפועליה הפגנת
האחד במאי שנה-שנה.

לגבי דידי, חברת הכשרת החלוצים שם, היה זה נסיון ראשון,
אך גם לגבי הפועלים הוותיקים היה באותו אחד במאי משהו מהחדש
כי בכיכר אחד במרכז העיר התארגנו צעירי הפשיסטים הפולנים-
האנדוקים. גם הם "קידשו" את האחד במאי - כרזותיהם שחור
משחור, ללאומניות קיצונית ולשנאה גזענית.

התהלכו שמועות שהם מחפשים מקום מפגש אתנו, המפגינים
משמאל, כדי לעורר מהומות, קטטה ושפיכת דמים. כל המפגן
שלנו היה דרוך לקראת זה וחדרת סכנה רחפה עליו. בהתערבות
המטרה נמנעה ברגע האחרון הפרובוקציה של האנדוקים וחזרנו
בשלום הבייתה.

ככה הרגשתי אני טעמה של הפגנה. צועדים שכם אחד,
פועלים יהודים ולא-יהודים, והרגשת אחוה ממלאה את הלב.

לא רק הפועל עצמו יצא לרחוב; צעדו אתו כל משפחתו,
אשתו וילדיו המרודים, קרועים ובלוים, להפגין בזה את שכר
הרעב שקבל הפועל דאז, אשר בקושי הספיק לשלם שכר דירה ואוכל
ולא כל שכן לבוש לגוף. תהלוכה כזאת עשתה רושם כל ימחה.

1 במאי 1964 בגבעת-חיים. לא התבקשנו אפילו להפגין.
הביציה בצהרים על השלחן כרגיל ביום ששי. אציע להבא לבשל
ביצים קשות ולצבוע אותן אדום - אולי זה יהיה אצלנו הסימן
של חג 1 במאי, מלבד יום חופש מהעבודה.

אסתר כ.

לא להפגנה כלפי חוץ, הרי לפחות להעמקת התודעה הסוציאליסטית
כלפי פנים. היתה אז הרגשה שאכן נסיון זה התקבל ברצון
וסיפק את אותו חוב גדול של חברים אשר רצו לזכור את האחד
במאי "לקודשו". הצעתי היא להמשיך בדרך זו, לקיים ביום
זה מדי שנה יום עיון לשאלות אקטואליות של תנועת הפועלים
וכך יש תקווה שמספר גדול וגדל של חברים (גם צעירים!) יזכו
שוב לתחושת החג אשר לא ימות כי יחיה!

א--א

ע ל 1 ב מ א י ג י ש ו ב נ ו

קשה להאשים רק את ועדת התרבות בכשלון החג. הצבור כלו
"חמא" לא במעט במשך השנים באדישותו, בחוסר יחס, באי-רצון
להפגין וכו', והנה התוצאות.

נסגור את העבר לנחפש דרך לעתיד.

חג ה-1 במאי הוא חג הפועלים, חג המסמל את הישגי הפועל,
החג היחידי המבטא סולידריות בין-לאומית. הפועל מחויב
להפגין את כחו, בעיקר בתהלוכה ובהפגנה.

ידענו שנים של הפגנות בסביבה שלנו - בנתניה, בחדרה,
בתל-אביב ובפתח-תקוה. היו גם תקופות של אי-שקט בארץ ואז
נאלצנו לקיים את החג במשק, אבל תמיד הרגשנו את החג - בצבע
האדום, בסמל, בפרח האדום ובתולדה הכחולה או הלבנה.

עד שבא הזעם. המפלגה הגדולה בארץ החליטה משום מה
למסור את פיקוח החג ל"הפועל" - הגיע קץ לתהלוכה וסדרו
הרצאות באולמות סגורים.

לפני שנתיים התקיימה תהלוכה 1 במאי בפתח-תקוה. צעד גם
י. טבנקין. ממשקנו השתתפו מעט חברים. החובה עברה לשכבת
הנעורים, לחטיבה. בהשפעת מפלגות השמאל התקיימו בשנה שעברה
תהלוכות נוער, בהן השתתפו גם נציגי המפלגות - ב-5 מקומות
בארץ - השנה זה הורחב ונשא אופי עממי - הפגנות הפועלים
הוחזרו לרחוב.

ומה אצלנו? בשנה שעברה התקיים במשקנו "יום עיון"
מוקדש לבעיות המפלגות הקומוניסטיות ובעיקר להבדלי סין -
ברית-המועצות. למשתתפים היה זה יום לימוד מלא תוכן וענין.

ומה השנה? במשך השבוע התנוסס חוזר מהמפלגה - קריאה
למשקים להשתתף באופן פעיל בתהלוכה, הדגשה על החזרת החג.
משום מה ועדת התרבות לא מצאה לנכון לפחות לתלות רשימה
לנוסעים להפגנת 1 במאי בתל-אביב.

ערב האחד במאי היה מאד עלוב. הנפת הדגלים התקיימה בחצי
אפלה, נאום אחד במאי קוצר למספר דקות והתקיים בעמידה -
והציבור הוזמן לחדר האוכל להרצאה על קובה. לא הורגשה
חגיגות, לא נראה סמל 1 במאי, נעלם גם הצבע האדום - השכבה
הצעירה רק התלבשה חגיגית ושמעה על החג למחרת. 1 במאי
השנה אצלנו עבר לחולין וזה אומר דרשני.

יש להוציא מסקנות ולקבוע - לאור השנוי בארץ - להחזיר
לחג

א. את ההשתתפות בתהלוכה 1 במאי בתל-אביב תחת דגל
המפלגה.

- ב. בביח יום עיון לבעיות הפועל ותנועת הפועלים.
- ג. הרגשת חג.
- ד. לגוער - יום ספורט מטעם "הפועל".

י.ב.

עלינו לחוג את האחד במאי באוהה הרוח כמו בשנים הקוד-
מות "הטובות" כאשר כל החברים הלכו במפגן ההסתדרות באחד
הערים.

1. בערב לפני החג יש לקשט את המחנה כלו בדגלים
וחאורה ואת חדר האוכל כלו (ולא רק פינה) בהערוכה או תערוכה.
לפני המסיבה יהיה מפקד כל הישוב כפי שנהוג כל אלה יכניסו
את הציבור לאוירה המתאימה.
2. במרכז המסיבה יש להעמיד סקירה על מצב תנועת הפועלים
הבין-לאומית, תנועת השלום והמצב הפוליטי בעולם - כפי שנהגו
בשנים עברו. פרקי קריאה, שירה, נגינה, ריקוד, תמונות פנס-
קסם או סרט יהיו את המסגרת האמנותית.
3. במוקדו של אחד במאי ייקרא הציבור על ידי תנועת
חצוצרה ליציאה למפגן - יחד עם הטיבת הנוער וכיתות ההמשך.
במקרה ובארץ כלה לא יהיו תהלוכות מתאימות - נארגן-נא מפגש
עם קבוצי עמק-הפר עם תכניות מגוונות - אספה משותפת בה ידברו
נציגי כל התנועות, ועם בידור קל - תחרויות ספורט וכו'.
4. אין לחוג חג זה במסגרת של ישוב אחד. אולם במידה
ולא יתקיים לא מפגן בעיר ולא מפגש איזורי - יש להקדיש רוב
שעות היום ללימודים בשטח הסוציאליזם עם מרצים גם מבחוץ וגם
מבין חברינו, במסגרת המועדון וכדומה.
5. במקרה ויתקיים בערב מפגש איזורי, יש להשתתף בו.
6. ביום אחד במאי יש לקיים יום עבודה רגיל בבתי-
הילדים עם צוות מלא של מהנכים ומטפלות כדי לשחזר את ההורים
מהטיפול בילדיהם וכדי לאפשר חגיגות ילדים נפרדות הן במסגרת
בית-הילדים והן במסגרת שחריות ילדים משותפות איזוריות לילדי
ביה"ס. מובן שיש לקשט את הבתים, לדאוג לתלבושת מתאימה
ולהטיל על כיתות ביה"ס לחלק סמל או סרט אדום לחברים. כמו
כן יש לארגן נסיעות לילדים הצעירים לערים הקרובות. אם
מתקיימת תהלוכה בעיר הקרובה, יש לאפשר לילדים לראותה.

א.נ.

ידיעת הארץ - והקבוצים

3 ימים בלתי נשכחים: הטיול של החוג לידיעת הארץ מנבי
רובין דרך אשדוד, אשקלון ובאר-שבע ועד ניצנה, קציעות ובאר-
ותיים. חשפנו את העבר הרחוק, שיחזרנו את העבר הקרוב, הת-
רשמנו מההווה הקיים והמתהווה וגם ביקורת לא חסכנו, וניתחנו
את העתיד הצפוי לאיזורים אלה אם ימשיכו להתפתח ואם יקבלו
את החסר: מים נוספים.

חשפנו את העבר הרחוק: בנבי-רובין וביבנה שמענו על
רבן גמליאל ותקופתו. באשקלון ובאשדוד העתיקה על הפלישתים,
יוונים, רומאים וצלבנים; בניצנה על חקופת הביצנטים;
ובשיבטה - גולת הכותרת - ראינו עיר נבטית עתיקה אשר אינה
נופלת בתפארתה מפומפייה הרומאית, לא ברמת הרבותה ולא במידת
השחמרותה.

התרשמנו מן ההווה החדש של מדינת ישראל בבנינה. ראינו
חבלים חדשים מתפתחים - איזור החוף הדרומי, הבשור והנגב
המערבי; עיירות חדשות ההולכות ונבנות: אשדוד עם נמלה,
אשקלון העיר וה"פארק", שדרות וקרית-מלאכי - כל אלה עם
שיכונים ב-3-4 קומות, רשת מסועפת של כבישים, מפעלי מלאכה
וחעסיה, גינות ומגרשי משחק לילדים, והרבה הרבה חנויות...
זאת איננה ישראל השניה של מעברות, שיכוני עוני, פרורי עדות
המזרח. זאת ישראל השלישית הבלתי נודעת של שיכוני עולים
חדישים ומסודרים להפליא, של תעסוקה מלאה עקב התפתחות כל-
כלית מסחרית. מובן שהיה זה רק מבט חסוף ונשאר בזכרונו דק
עצם העובדה שקיימת ישראל מוזרה כזאת ועדין אין אנו מכירים
אותה, כפי שגם היא עדין אינה מכירה אותנו - ורק נכרתה
הכרה שהכרה הוא להכירה ולאפשר לה להכירנו.

שיחזרנו את העבר הקרוב וניתחנו את העתיד הצפוי לקבוצים
שבחבלים אלה. נדמה לי שזו היתה הפעם הראשונה שטיול כזה
נוצל לביקורים בכל כך הרבה משקים קבוציים של כל הזרמים -
גם על הקבוץ הדתי לא פסחנו. וכיוון שבקורים אלה היו רוב
רובם של 3 הימים הפך החוג לידיעת הארץ ממש לחוג לידיעת
הקבוץ. בכל מקום שמענו סקירה על תולדות הנקודה וקורותיה
במלחמת השחרור ולפניה - על התפתחותה עד היום לסכוייה לעתיה
מי שהקשיב היטב לסקירות על המשק החקלאי, על התפתחות הישוב
והרכב האוכלוסיה, על בעיות הדור השני ושילובו במשק, על
הסכויים לתוספת מים ואדמה בעתיד - למד כאן לא פחות מאשר
בסמינר באפעל. לא חסרו הפתעות: איש מאתנו לא תיאר לעצמו
שקבוצים בני 40 או 50 חברים באקלים ובבדידות של הנגב וב-
מחסור של מים ותנאי בצורת ברוב השנים יוכלו להחזיק מעמד.
ובודאי איש מאתנו לא חלם למצוא כאן רמה חברתית וחברותית
כפי שמצאנו בבארי, כיסופים, משאבים ורביבים - זו האחרונה

הפנינה הנהדרת שבישורי הנגב. לשוא חיפשנו קוים אופייניים לכל זרם קבוצי: ההבדלים בין המשקים אינם נובעים מעבר חנוטתי וגם לא מהשקפה פוליטית זו או אחרת. ההבדלים ביניהם נובעים משני גורמים בלבד: מהומה חברתית ומחנאים הכלכליים. המשקים בעלי אדמה פוריה ומים מספיקים, עם חברים פעילים, מסורים ובעלי רמה מקצועית גבוהה, משקים שלא סבלו מעזיבות - אלה פורחים ומשגשגים; ולעומתם משקים בהם חסרים מים או אדמה, או החברים עוזבים והאוכלוסיה מתחלפת ומצטמצמת - הם נחשלים ועלובים.

ועוד לקח למדנו: אם עוד לפני שנים מעטות באו מישורי הנגב אלינו - אל המשקים הותיקים באיזור המרכז, בעמק ובגליל כדי ללמוד בענפי המשק, בארגון החברה ועוד, היום יש עניינים רבים שעלינו ללמוד אותם דוקא מישורי הנגב! (כדוגמה: מועדון החבר שלנו היה לפני 5 שנים הראשון ויחיד בתנועה הקבוצית - מלבד זה בנאות-מרדכי - ושימש מופת ודוגמה לישוברים רבים. כיום יש מועדון בכל ישוב קבוצי ובמקומות רבים הוא עולה שלנו מבחינות רבות). החיים הקבוציים אינם סטטיים. ישנה התפתחות מתמדת והתחרות נסחרת בין משק אחד למשניהו ואבוי לקבוץ המפגור במירוץ כללי זה. כל פיגור כלכלי גורר פיגור ברמת החיים ופיגור חברתי וכל פיגור חברתי עלול לגרום נזקים כלכליים - וחוזר חלילה.

על כן כדאי וכדאי לבקר בקבוצים אחרים, להשוותם אחד עם השני וכולם עם משקנו ולעמוד על ההבדלים וסיבותיהם. למען התפתחותנו אנו עלינו ללמוד משכנינו ושותפינו לדרך, ואין כסירולי החוג משמשים הזדמנויות לכך - נוסף להנאה מן הנוף ולחוויות מן האחרים ההיסטוריים.

ועל הטיול האחרון מגיע למדריכים שלנו: ישר כוח!

אוריאל נ.

x x x x x

ביומן האחרון קרה שיבוש והוחסר סוף המאמר על הפירות מצדה. להלן הקטע החסר, ועם הציבור והמחברת - הסליחה.

.... בין הדמויות הבולטות אני רוצה להזכיר את החובשת - אחות מוסמכת מהולנד, לא-יהודיה, אשה מבוגרת בשנים וצעירה ברוחה, זריזה כמו אילה. היא איננה מועסקת כחובשת, היא באה כמתנדבת רגילה, אך נמצאת שם כל העונה - 5 חודש יום-יום היא עולה להר לחפירות, רק לפעמים יורדת שעה יותר מוקדם כדי לקבל הוליים.

(סוף בעמוד הבא)

מה בין טשרניחובסקי לשיר השכונה ? ?

לאחר מסיבת החסיבה (בערב שבת) נמשכו הריקודים והשירה זמן רב ובהתלהבות רבה. השמחה גדלה עם כבוי אורות פתאומי, המורל עלה, רקדו במרץ ושרו ב"רוממות רוח". בין השירים האחרים הושר שיר ידוע ואהוב "שחקי, שחקי על החלומות".

אולם מה שמעו אזני, האמנם לשיר מלים שאינני מכירה? התאמצתי לקלוט, הבהנחי במלים כ- כדורגל, דוגמנית - ועדין לא הבנתי... עד שבהמשך השיר החברר לי שלשיר הודבקו המלים מ"שיר השכונה"!! - אכן דור חדשן כל הערכתי ל"תרנגולים" ולשיריהם, אני מחבבת אותם. אך מה לשיר השכונה ולשירו של טשרניחובסקי? עדין יש לשיר זה ערך משלו ובטוי משלו לכל אדם באשר הוא אדם. נוסף לכך, שיר זה ליווה ומלווה את הישוב מאז, בדומה לשירים רבים אחרים אשר השנים הוסיפו להם ערך מיוחד.

מה להגיד ומה לומר? הייתי מופתעת. האם קנה המידה הוא עד כדי כך לקוי אצלנו? האם אין שום גבול בין שיר ושיר? האם הכל נהפך לדיסה אחת? לאיזה שיר ניתן ערך זה או אחר? ומה אומר לנו בכלל שיר מסוים? האם באמת אינו אומר ולא כלום, שאפשר להדביק לו סתם מלים משום שבכקרה הן מהאימות לקצב?

יסלחן לי בני הדור החדש אם אני נראית להם מהמירה בענין זה. גם אני בת הדור החדש ובכל זאת למדתי לכבד ערכים מסוימים. ואני סבורה ששיר זה ראוי שנכבדהו.

נעמי

x x x x x

חפירות מצדה (סוף מהעמוד הקודם)

המשלחת אינה מעסיקה רופא, אבל משתדלים לכוון כך שבין המתנדבים יהיה רופא. בזמני היה שם רופא ילדים מבי"ח השרון, אשר עבד בחפירות. בשבת הזדמן לו טיול לקבוץ עין-גדי ונמצא כי החובשת הצעירה שם היא תלמידתו לשעבר. היא ניצלה את ההזדמנות הנדירה ו"תפסה טרמפ" - סיבוב של הרופא בבחי-הילדים של הקבוץ - כי גם בקבוץ עין-גדי המבודד אין רופא קבוע.

כך נראית לעין הלא-מקצועית העבודה הגדולה והחשובה של השיפת טמונת מצדה - וטוב למי שזוכה לקחת חלק בה.

פועה

25 ✓

חצי יובל שנים
לבו בטרון

יובל המשין

גבעת חיים

הקיבוץ הפאחד

י"ח סיון תשכ"ד
29 במאי 1964 מס' 19

המומים ואבלים אנו עומדים עם רבקה והילדים על קברו של

צביון

צבי נולד בשנת 1926 בכפר הונגרי, כילד שני להוריו - אחותו קלרי ב-4 שנים בוגרת ממנו. ב-1928 עקרה המשפחה העירה, לפרבו של בודפסט. שם אביו היה פועל בביית-חרושת, חיי משפחה פדולטרית בתנאים הקשים של שנות השלשים.

צבי למד תחילה בבי"ס יהודי ואחרי כן בבי"ס עממי כללי. בגיל 14 התחיל לעבוד, כשוליה במקצוע המחכת. בראשית 1944 נלקח עם כל הצעירים היהודים בני גילו למחנה עבודה כפיה - וההורים להשמדה. בסוף 1944 צעד עם "מצעדי המוות" מערבה עם הנסיגה כפני התקדמות הרוסים. פלוגתו הגיע לגראץ ומשם, מי שלא כרע בטיפוס, לעבר מאוטהאוזן. כאן נפגש במקרה עם אחותו, וכאן הם שוחררו על ידי הצבא האמריקאי.

אחרי שובו להונגריה הצטרף לקבוצת הכשרה וכבר באפריל 1946 עבר ליוגוסלביה וביולי עלה ארצה. ממחנה העצורים בעתלית ברח ובסתו התרכזה קבוצתו בגבעת-חיים.

דרכו במשק ידועה לכל - מהסואופרטיב לסידור-עבודה ולריכוז-קניות, חקופת נופש קצרה במקצוע, ושוב ריכוז-קניות, ולימודים עצמיים, וסמינר, וגזברות ...

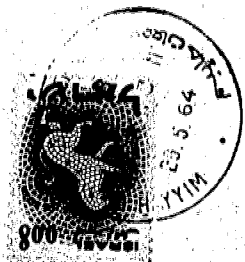
וגדול גדול הכאבו
היה איש - וראו, איננו עוד
ושיירת חיינו באמצע נפסקה.

לקראת יובל ה-25 של הבו בטרון
והצגה החדשה שתקיים ביום ה' 21 במאי

תצא חוברת מוקדשת לבובטרון.

חברים הרוצים להשתתף בו ולהעשיר תכנו,
מתבקשים להעלות זכרונותיהם, לרשום אותם,
למסרם למערכת עד מוצאי שבת, 16.5.

מחלקת המידע - מרכז המידע

503.3.1

148/10

10/11/64 (10/11/64)

100